

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia wtorek, 27 lutego 2024 r.

Poz. 1296

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.82.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 23 lutego 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.) **stwierdzam nieważność Uchwały Nr LXXXII/1031/2024 Rady Miejskiej w Nidzicy z dnia 18 stycznia 2024 r. w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach treningowych i wspomaganych prowadzonych przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Nidzicy w części dotyczącej § 2 ust. 1 uchwały, w zakresie sformułowania „czasowym i”.**

Uzasadnienie

W dniu 18 stycznia 2024 r., Rada Miejska w Nidzicy, podjęła uchwałę Nr LXXXII/1031/2024 w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach treningowych i wspomaganych prowadzonych przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Nidzicy.

Jako podstawę prawną ww. uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901, z późn. zm.), dalej ustawa o pomocy społecznej.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 25 stycznia 2024 r.

Rada Miejska w Nidzicy w § 2 ust. 1 uchwały postanowiła, że pobyt w mieszkaniach treningowych i wspomaganych jest pobytem czasowym i odpłatnym wg kryterium ustalonego w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

Należy wskazać, że materia opisana w § 2 ust. 1 uchwały w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego nie dotyczy zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach treningowych i wspomaganych, które mogą zostać uregulowane w oparciu o art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej.

W ocenie organu nadzoru przepisy te zostały podjęte przez radę gminy z przekroczeniem upoważnienia ustawowego.

W myśl art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego i działania w granicach i na podstawie prawa. Realizując kompetencję, organ musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady, narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co stanowi istotne naruszenie prawa. W orzecznictwie sądowo administracyjnym przyjmuje się, że przekroczenie upoważnienia ustawowego stanowi istotne naruszenie prawa, stanowiące podstawę do stwierdzenia nieważności podjętego aktu (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2018 r. sygn. akt IV SA/Po 166/18Z).

Ponadto, należy zauważyć, że zgodnie z art. 53 ust. 9 ustawy o pomocy społecznej, wsparcie w mieszkaniu wspomagany jest przyznawane na czas określony, a w przypadku osób, które posiadają orzeczenie o znacznym

lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, a także w szczególnie uzasadnionych przypadkach w stosunku do innych osób - może zostać przyznane na czas nieokreślony.

Zestawiając ze sobą regulacje ustawy z postanowieniami § 2 ust. 1 uchwały należy stwierdzić, że regulacje te stanowią modyfikację aktów wyższego rzędu, tj. ustawy o pomocy społecznej. Modyfikowanie regulacji ustawowych, a nawet ich powtarzanie i uzupełnienie przez przepisy uchwały jest zaś prawnie niedopuszczalne. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że modyfikacja przypisów ustawowych stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r., II SA 99/92, LEX nr 10348; wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., II SA/Wr 1179/98, LEX nr 39509; wyrok NSA z dnia 25 marca 2003 r., II SA/Wr 2572/02, LEX nr 166989; wyrok NSA z dnia 26 lutego 2010 r., II OSK 1966/09, LEX nr 591998).

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski